

EXPUNERE DE MOTIVE

1. Titlul proiectului actului normativ

Propunerea legislativă – Lege pentru modificarea și completarea Codului Penal

2. Motivul Emiterii Actului Normativ

Având în vedere faptul că în codul penal român minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani nu răspunde penal, fiind instituită o prezumție absolută de lipsă a discernământului necesar înțelegerii consecințelor acțiunilor sale, apreciem că aceeași prezumție absolută ar trebui să se aplice și victimelor minore ale infracțiunilor sexuale. De aceea, minorul sau minora victimă a infracțiunii sexuale până într-o anumită vârstă ar trebui considerat lipsit de discernământul necesar pentru a consimți la un act sexual, ceea ce s-ar concretiza în încadrarea faptei de întreținere a relațiilor sexuale cu respectivul minor ca infracțiune de viol și nu de act sexual cu un minor.

2.1. Descrierea Situației Actuale

În ultimii 6 ani, 2732 de dosare cu privire la infracțiunea de act sexual cu un minor au ajuns în instanțele românești, din care în 252 de dosare s-a pus în discuție valabilitate consimțământului victimelor minore. Din cauza dificultăților administrării probatoriului și a determina dacă a existat sau nu consimțământ valabil exprimat, multe acte sexuale cu un minor au fost încadrate ca acte sexuale consimțite și nu ca infracțiune de viol - vârsta fragedă nereprezentând în ansamblul probatoriu un element decisiv în a determina dacă victima ar fi putut exprima un consimțământ valabil. Totodată jurisprudența a arătat că dacă există urme ale constrângerii fizice, de multe ori fapta este încadrată ca infracțiune de viol, iar dacă nu, în lipsa unor date care să probeze constrângerea morală, ca act sexual cu minor. În puține cazuri se iau în considerare factori secundari, precum posibilitatea existenței constrângerii psihice sau inabilitatea victimei de a înțelege în întregime consecințele deciziilor sale.

Statul român a fost condamnat în 2016 la CEDO pentru încălcarea obligației sale de a proteja legal împotriva tratamentelor degradante și de a urmări interesele superioare ale minorilor în aplicarea actelor de justiție.

Pe fondul condamnării, care s-a produs exact într-un caz (semnalat la CEDO) de viol încadrat ca act sexual cu un minor, statul și-a asumat un plan de acțiune. Acțiunea s-a concretizat prin cursuri de formare și simpozioane, dar a rămas în practică fără prea multe efecte.

În perioada 2009-2013 au fost pronunțate 32 de sentințe/decizii în cazuri de abuz sexual împotriva unor victime minore, iar mai bine de o treime dintre acestea consemnează fapta penală incriminată ca fiind actul sexual cu un minor, instanțele considerând că fete cu vârste cuprinse între 11 și 14 ani au consimțit să întrețină relații sexuale cu bărbați având vârste cuprinse între 19 și 38 de ani.

Cele de mai sus sunt doar cazurile cunoscute, întrucât judecarea unor dosare are loc în ședință nepublică, cum sunt unele dintre cele care implică infracțiuni la viața sexuală, în care persoanele vătămate au vârsta sub 18 ani. Ce se întâmplă în astfel de procese rămâne strict între cei aflați în sala de judecată.

Peste 500 de pedofili, găsiți vinovați prin hotărâri definitive, își execută pedepsele în libertate în România. Alte mii și le-au ispășit deja, tot fără a executa o zi de închisoare.

În multe dintre cazuri, instanțele nu au considerat agresiunea drept viol, ci „act sexual cu un minor”. Pentru a argumenta faptul că fetele de 10-14 ani au consimțit la întreținerea relațiilor sexuale, au fost folosite elemente precum faptul că nu au țipat, nu au spus părinților, au fost îmbrăcate provocator sau i-au însoțit pe bărbați fără să realizeze ce va urma.

În hotărârile instanțelor din România ajunse în atenția CEDO, fiind vorba de fapte comise până în 2013 au fost avute în vedere prevederile vechiului Cod penal.

Potrivit articolului 198 din acesta, actul sexual cu un minor era actul sexual de orice natură, cu o persoană de sex diferit sau de același sex, care nu a împlinit vârsta de 15 ani. Fapta se pedepsea cu închisoare de la trei la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

Astfel, Potrivit articolului 197 din același cod, violul era actul sexual, de orice natură, cu o persoană de sex diferit sau de același sex, prin constrângerea acesteia sau profitând de imposibilitatea ei de a se apăra ori de a-și exprima voința. Fapta se pedepsea cu închisoare de la trei la 10 ani și interzicerea unor drepturi. În cazul în care victima nu a împlinit 14 ani pedeapsa era între 10 și 20 de ani.

În Noul Cod Penal (intrat în vigoare în 2014, modificat în 2020) pedepsele pentru astfel de infracțiuni au fost micșorate. Actul sexual cu un minor între 14-16 ani se pedepsește cu închisoarea de la un an la cinci ani. Dacă minorul nu a împlinit 14 ani pedeapsa este între doi și nouă ani. În cazul violului în care victima este minor pedeapsa este între cinci și 12 ani.

În ciuda reducerii pedepselor, sistemele de reintegrare a deținuților și de probațiune funcționează cu aceleași sincope.

În Convenția Consiliului Europei pentru protecția copiilor, semnată de România la Lanzarote pe 25 octombrie 2007 se statuează următoarele: „Este recunoscut faptul că, de obicei, copiii au mari dificultăți în a spune cuiva că au fost abuzați sexual, deoarece de foarte multe ori aceștia sunt agresați de o persoană din cercul lor social sau apropiată de familie sau pentru că sunt amenințați”.

Asumându-și consolidarea măsurilor în prevenirea și combaterea abuzului și exploatării sexuale, constatăm că, în Uniunea Europeană, multe state decid modificarea politicii lor penale cu privire la sancționarea abuzului sexual, atât prin creșterea pedepselor, cât și prin inserarea în legislație a noi infracțiuni care vizează copiii sub 14 sau 15 ani care nu pot oferi un consimțământ real pentru întreținerea de relații sexuale. Astfel, autoritățile din Germania și Franța, țări în care în perioada pandemiei de COVID-19 a crescut numărul cazurilor de abuz sexual, au decis mărirea pedepselor aplicate agresorilor sexuali. Guvernul german a adoptat un proiect de lege prin care pedepsele pronunțate vor putea fi de 15 ani de închisoare, iar Senatul francez a adoptat o lege de modificare a Codului penal prin care orice act sexual comis de un major asupra unui copil care nu a împlinit 15 ani va fi considerat viol, putând fi pedepsit cu închisoare între 5 și 20 de ani, iar persoanele care folosesc prostituția infantilă și proxeneții cu închisoarea de până la 20 de ani¹.

2.2. Schimbări Preconizate

Modificările propuse la Codul Penal

În prezent violul este incriminat de art. 218 alin. 1 și 2 Cod pen., fiind definit ca **raportul sexual -actul sexual normal, prin conjuncția organelor genitale masculine cu cele feminine-, actul sexual oral sau anal săvârșit cu o persoană prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima**

¹ Raport Salvați Copiii – Abuz sexual asupra copilului 2021

voința sau profitând de această stare, sau orice alte acte de penetrare vaginală ori anală comise în modalitatea anterior expusă.

Pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea de la 5 la 10 ani și dacă persoana vătămată este minoră, sancțiunea penală este mai severă, respectiv de la 7 la 12 ani.

În sfera infracțiunilor contra libertății sexuale, legiuitorul a incriminat și raportul respectiv actele mai sus descrise, comise de această dată în mod consimțit cu un minor care la data faptei are vârsta între 14 și 16 ani, fiind astfel incriminată infracțiunea de *act sexual cu un minor prev. de art. 220 alin. 1 Cod pen.*

Pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani, iar dacă minorul nu a împlinit vârsta de 14 ani, sancțiunea penală este mai severă, respectiv de la 2 la 9 ani. Limitele de pedeapsă cresc și mai mult, în variantele agravate prev. de art. 220 alin. 3-5.

Studiind infracțiunile de viol și act sexual cu un minor prin prisma elementelor constitutive, rezultă că legiuitorul penal a apreciat că vârsta de 16 ani este cea la care minorul este prezumat a avea discernământul pe deplin format încât să poată să își manifeste un consimțământ valabil exprimat pentru a întreține relații sexuale.

Întreținerea de astfel de relații cu un minor având vârsta mai mică de 16 ani constituie infracțiunea de act sexual cu un minor iar nu viol, pentru că există un consimțământ exprimat de persoana vătămată și implicit nu a fost *constrânsă, pusă în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitându-se de această stare (elementele constitutive ale infracțiunii de viol).*

În doctrina de specialitate s-a pus problema și subzistă întrebarea *care este vârsta de la care chiar dacă există un consimțământ exprimat de persoana vătămată, în realitate întreținerea raportului sau actului sexual cu aceasta din urmă, să fie asimilată următorului element constitutiv al infracțiunii de viol: profitând de imposibilitatea de a-și exprima voința - față de vârsta fragedă, insuficiența instruirii și lipsa experienței de viață.*

Această dilemă a condus la aprecieri diferite și pronunțarea de soluții diametral opuse, în esență în unele situații considerându-se că minore cu vârsta de 11-12 ani au fost victime ale infracțiunii de viol, motivat de faptul că vârsta prea mică nu le putea permite să ofere un consimțământ valabil exprimat, iar în alte cazuri s-a apreciat că fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de act sexual cu un minor, în formă agravată.

Având în vedere elementele sus-menționate, luând în considerare necesitatea protejării minorilor raportat la gradul de dezvoltare emoțională și intelectuală, posibilitatea lor efectivă de a înțelege pe deplin consecințele acțiunilor acestora, apreciem necesară stabilirea unei vârste sub care întreținerea de raporturi/acte sexuale cu un minor să constituie infracțiunea de viol, implicit să fie instituită o prezumție absolută privind imposibilitatea exprimării unui consimțământ valabil.

Din acest motiv propunem modificarea art. 218 Cod pen., în sensul adăugării alin. (2¹) care să incrimineze expres ca infracțiune de viol comiterea unui raport sau act sexual cu un minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani, iar pedeapsa prevăzută de lege să fie cuprinsă între 7 și 12 ani și interzicerea unor drepturi. Limita de vârstă este preluată din incriminarea infracțiunii de act sexual cu un minor, iar pedeapsa este cea prevăzută de actualul cod penal, pentru infracțiunea de viol comisă împotriva unui minor.

Totodată este necesară prevederea expresă că orice acte de penetrare vaginală sau anală fără drept, cu un minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani constituie infracțiunea de viol. Sintagma *fără drept* este

necesară pentru a nu fi incriminate și actele de penetrare vaginală ori anală comise în cadrul procedurilor medicale.

Apreciem necesară însă preluarea dispoziției din art. 220 alin. 5 Cod pen., conform căreia *fapta de act sexual cu un minor nu se sancționează dacă diferența de vârstă nu depășește 3 ani*, pentru următoarele motive:

Prin edictarea acestei cauze de nepedepsire, legiuitorul a urmărit ca relațiile sexuale dintre minori să nu se pedepsească întotdeauna, raportat la vârstele apropiate ale făptuitorului și persoanei vătămate.

Conform art. 113 Cod penal, minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani nu răspunde penal, cel care are vârsta între 14 și 16 ani răspunde penal numai dacă se dovedește că a săvârșit fapta cu discernământ, iar minorul care a împlinit vârsta de 16 ani răspunde penal potrivit legii.

În aceste condiții, întreținerea de acte sexuale de către un minor răspunzător penal care a împlinit vârsta de 14 ani, cu un minor care nu a împlinit această vârstă ar constitui infracțiunea de viol însă fapta nu s-ar pedepsi dacă diferența de vârstă dintre făptuitor și persoana vătămată ar fi mai mică de 3 ani.

Urmare a noii incriminări exprese ca infracțiune de viol în formă mai gravă a întreținerii de relații sexuale cu un minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani, dar care și-a manifestat consimțământul, urmează să fie modificat art. 218 alin. 3 lit. c Cod pen., care incriminează în formă agravată infracțiunea de viol comisă împotriva unui minor, pentru ca norma să se raporteze la violul comis în condițiile art. 218 alin. 1 și 2, asupra unui minor.

Tot urmare a incriminării exprese ca infracțiune de viol, urmează a fi abrogat și art. 220 alin. 2 Cod pen-act sexual cu un minor- care incriminează ca formă agravată infracțiunea de raport/ act sexual cu un minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani, întrucât potrivit *de lege ferenda*, ar urma ca aceste acțiuni să constituie infracțiunea de viol.

Din aceleași considerente, se va modifica infracțiunea de agresiune sexuală, în corelare cu infracțiunea de corupere sexuală a minorilor, acestea referindu-se la actele de natură sexuală ce nu pot fi încadrate la viol, respectiv act sexual cu un minor.

3. Impactul Socio-economic al Proiectului de Act Normativ

Conform datelor Ministerului Afacerilor Interne, în România au loc 2,5 cazuri de viol zilnic, un minor este abuzat sexual la fiecare 4 zile, iar situațiile de pornografie infantilă, pedofilie, incest, lipsire de libertate și trafic de persoane sunt fenomene întâlnite zilnic. Mai mult, rata de recidivă pentru persoanele condamnate în astfel de cazuri este de 70%.

În multe din aceste cazuri, justiția română consideră că victime de 7, 9, 11 sau 13 ani și-au dat consimțământul pentru a întreține relații sexuale cu abuzatorii lor. Dacă nu există urme ale constrângerii fizice, care să dovedească faptul că victima s-a împotrivit, judecătorii tind să adopte o încadrare juridică fundamentată pe ideea că a existat o formă de consens între abuzat și abuzator. Tendința se vede în statisticile Consiliului Superior al Magistraturii.

De-a lungul timpului, mass-media a prezentat o multitudine de cazuri de infracțiuni contra libertății și integrității sexuale în care victime sunt minori care nu au împlinit vârsta de 14 ani, evenimente reprobabile care au scandalizat opinia publică.

Legile - în special cele penale - sunt o expresie a valorilor societății. Într-un stat de drept, întinderea și intensitatea represiunii penale trebuie să fie raportată la importanța valorii sociale lezate și să conducă la creșterea încrederii generale în actul de justiție penală, pornind de la necesitatea de apărare a valorilor esențiale ale societății și a dezvoltării lor în deplină securitate, ca o condiție sine qua non a existenței societății și a evoluției sale normale.

Infracțiunile contra libertății și integrității sexuale reprezintă unele dintre cele mai grave atingeri ce pot fi aduse atât în plan fizic, în plan psihologic dar și în plan moral unei persoane indiferent de vârstă sau sex. Fapta este cu atât mai gravă cu cât avem de a face cu un copil sau un adolescent în postura de victimă, întrucât efectele care urmează unui astfel de eveniment alterează în mod definitoriu procesul de formare a personalității.

Deoarece abuzurile sexuale sunt dificil de identificat și solicită o legislație clară, eficientă și în acord total cu principiul interesului superior al copilului, crearea de instituții juridice adecvate și pregătirea specialiștilor în acest domeniu reprezintă condiția respectării drepturilor fundamentale ale copiilor.

Un răspuns energic este așadar important pentru asigurarea respectării demnității umane și protejarea interesului superior al copilului.

4. Impactul Financiar asupra Bugetului General - Fără impact

5. Efectele Proiectului de Lege asupra Legislației în Vigoare

În urma modificărilor legislative, Codul Penal ar suferi următoarele modificări:

Forma actuală:	Forma propusă:
Articolul 218 Violul	
(1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal cu o persoană, săvârșit prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare, se pedepsește cu închisoarea de la 5 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi. (2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise în condițiile alin. (1). (3) Pedeapsa este închisoarea de la 7 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când: a) victima se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului; b) fapta a fost comisă de către un membru de familie sau de către o persoană care conviețuiește cu victima; c) victima este un minor; d) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice; e) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața victimei în orice alt mod; f) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună. (3)¹ Pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când faptele prevăzute la alin. (1) și (2) au fost comise față de un minor în circumstanțele prevăzute la alin. (3) lit. a), b) și d) - f) sau de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale asupra unui minor, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism asupra unui minor. (4) Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 9 la 18 ani și interzicerea exercitării unor drepturi. (5) Acțiunea penală pentru fapta prevăzută în alin. (1) și alin. (2) se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. (6) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1) - (3) se pedepsește.	(1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal cu o persoană, săvârșit prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare, se pedepsește cu închisoarea de la 5 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi. (2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise în condițiile alin. (1). (2¹) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal <u>și respectiv orice acte de penetrare vaginală sau anală fără drept, cu un minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani</u>, se pedepsește cu închisoarea de la 7 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi. (2²) Faptele prevăzute la alin. (2¹) nu se sancționează dacă diferența de vârstă nu depășește 3 ani, cu excepția situației în care au fost săvârșite în forma prevăzută la alin. (1) sau (2). (3) Pedeapsa este închisoarea de la 7 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când faptele de la alineatele (1) și (2) au fost comise în următoarele circumstanțe: a) victima se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului; b) fapta a fost comisă de către un membru de familie sau de către o persoană care conviețuiește cu victima; c) victima este un minor cu vârsta între 14 și 18 ani; d) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice; e) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața victimei în orice alt mod; f) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună. (3)¹ Pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când faptele prevăzute la alin. (1), (2) și (2¹) au fost comise față de un minor în circumstanțele prevăzute la alin. (3) lit. a), b) și d) - f) sau de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale asupra unui minor, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism asupra unui minor. (4) Dacă faptele prevăzute la alin. (1), (2), (2¹), (3) și (3¹) au avut ca urmare moartea victimei,

	pedeapsa este închisoarea de la 9 la 18 ani și interzicerea exercitării unor drepturi. (5) Acțiunea penală pentru fapta prevăzută în alin. (1) și alin. (2) se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. (6) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1) - (3¹) se pedepsește.
Articolul 219 Agresiunea sexuală	
(1) Actul de natură sexuală, altul decât cele prevăzute în art. 218, cu o persoană, săvârșit prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra sau de a-și exprima voința ori profitând de această stare, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi. (2) Pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când: a) victima se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului; b) fapta a fost comisă de către un membru de familie sau de către o persoană care conviețuiește cu victima; c) victima este un minor; d) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice; e) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața victimei în orice alt mod; f) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună. (2¹) Pedeapsa este închisoarea de la 5 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când faptele prevăzute la alin. (1) au fost comise față de un minor în circumstanțele prevăzute la alin. (2) lit. a), b) și d)-f) sau de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale asupra unui minor, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism asupra unui minor. (3) Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi. (4) Dacă actele de agresiune sexuală au fost precedate sau urmate de săvârșirea actelor sexuale prevăzute în art. 218 alin. (1) și alin. (2), fapta constituie viol. (5) Acțiunea penală pentru fapta prevăzută în alin. (1) se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.	(1) Actul de natură sexuală, altul decât cele prevăzute în art. 218, cu o persoană, săvârșit prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra sau de a-și exprima voința ori profitând de această stare, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi. (1¹) Actul de natură sexuală, altul decât cele prevăzute în art. 218 și 220 împotriva unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani, precum și determinarea minorului să suporte ori să efectueze un astfel de act, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani. (1²) Faptele prevăzute la alin. (1¹) nu se sancționează dacă diferența de vârstă nu depășește 3 ani, cu excepția situației în care au fost săvârșite în forma prevăzută la alin. (1). (2) Pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când faptele de la alin. (1) au fost săvârșite în următoarele circumstanțe: a) victima se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului; b) fapta a fost comisă de către un membru de familie sau de către o persoană care conviețuiește cu victima; c) victima este un minor cu vârsta între 14 și 18 ani; d) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice; e) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața victimei în orice alt mod; f) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună. (2¹) Pedeapsa este închisoarea de la 5 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când faptele prevăzute la alin. (1) și (1¹) au fost comise: a) față de un minor în circumstanțele prevăzute la alin. (2) lit. a), b) și d)-f); b) de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale

(6) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1) și alin. (2) se pedepsește.	asupra unui minor, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism asupra unui minor. (3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1), (1'), (2) și (2') au avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi. (4) Dacă actele de agresiune sexuală au fost precedate sau urmate de săvârșirea actelor sexuale prevăzute în art. 218 alin. (1), (2), (2'), fapta constituie viol. (5) Acțiunea penală pentru fapta prevăzută în alin. (1) se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. (6) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1), (1'), alin. (2) și alin. (2') se pedepsește.
Articolul 220 Actul sexual cu un minor	
(1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise cu un minor cu vârsta între 14 și 16 ani se pedepsesc cu închisoarea de la unu la 5 ani. (2) Fapta prevăzută la alin. (1), săvârșită asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 9 ani și interzicerea exercitării unor drepturi. (3) Fapta prevăzută la alin. (1), comisă de un major cu un minor cu vârsta între 16 și 18 ani, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 9 ani și interzicerea exercitării unor drepturi dacă: a) minorul este membru de familie al majorului; b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze; c) fapta a pus în pericol viața minorului; d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice. (4) Fapta prevăzută la alin. (1) se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când: a) fapta a fost comisă de un membru de familie al minorului sau de o persoană care conviețuiește cu acesta;	(1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise cu un minor cu vârsta între 14 și 16 ani se pedepsesc cu închisoarea de la unu la 5 ani. (2) Fapta prevăzută la alin. (1), săvârșită asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 9 ani și interzicerea exercitării unor drepturi. (3) Fapta prevăzută la alin. (1), comisă de un major cu un minor cu vârsta între 16 și 18 ani, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 9 ani și interzicerea exercitării unor drepturi dacă: a) minorul este membru de familie al majorului; b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze; c) fapta a pus în pericol viața minorului; d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice. (4) Fapta prevăzută la alin. (1) se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când: a) fapta a fost comisă de un membru de familie al minorului sau de o persoană care conviețuiește cu acesta;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze; c) fapta a pus în pericol viața minorului; d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice; e) făptuitorul a împlinit vârsta de 18 ani. (5) Fapta prevăzută la alin. (2) se pedepsește cu închisoarea de la 5 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când: a) fapta a fost comisă de un membru de familie al minorului sau de o persoană care conviețuiește cu acesta; b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze; c) fapta a pus în pericol viața minorului; d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice; e) făptuitorul a împlinit vârsta de 18 ani. (6) Faptele prevăzute la alin. (1) și (2), precum și la alin. (4) lit. e) nu se sancționează dacă diferența de vârstă nu depășește 3 ani. (7) Tentativa la infracțiunile prevăzute la alin. (1) - (5) se pedepsește.	b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze; c) fapta a pus în pericol viața minorului; d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice; e) făptuitorul a împlinit vârsta de 18 ani. (5) Fapta prevăzută la alin. (2) se pedepsește cu închisoarea de la 5 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când: a) fapta a fost comisă de un membru de familie al minorului sau de o persoană care conviețuiește cu acesta; b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze; c) fapta a pus în pericol viața minorului; d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice; e) făptuitorul a împlinit vârsta de 18 ani. (6) Faptele prevăzute la alin. (1) și (2) și la alin. (4) lit. e) nu se sancționează dacă diferența de vârstă nu depășește 3 ani. (7) Tentativa la infracțiunile prevăzute la alin. (1) - (4) se pedepsește.
Articolul 221 Coruperea sexuală a minorilor	
(1) Comiterea unui act de natură sexuală, altul decât cel prevăzut în art. 220, împotriva unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani, precum și determinarea minorului să suporte ori să efectueze un astfel de act se pedepsesc cu închisoarea de la unu la 5 ani. (2) Pedepsa este închisoarea de la 2 la 8 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, atunci când: a) fapta a fost comisă de un membru de familie al minorului sau de o persoană care conviețuiește cu acesta;	(1) Comiterea unui act de natură sexuală, altul decât cel prevăzut în art. 220, împotriva unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani, precum și determinarea minorului să suporte ori să efectueze un astfel de act se pedepsesc cu închisoarea de la unu la 5 ani. (2) Pedepsa este închisoarea de la 2 la 8 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, atunci când: a) fapta a fost comisă de un membru de familie al minorului sau de o persoană care conviețuiește cu acesta;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze;

c) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

d) fapta a pus în pericol viața minorului.

(2¹) Fapta prevăzută la alin. (1), comisă de un major cu un minor cu vârsta între 14 și 18 ani, se pedepsește cu închisoarea de la două luni la 3 ani și interzicerea exercitării unor drepturi dacă:

a) minorul este membru de familie al majorului;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze;

c) fapta a pus în pericol viața minorului;

d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

(3) Actul sexual de orice natură săvârșit de un major în prezența unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(4) Determinarea de către un major a unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani să asiste la comiterea unor acte cu caracter exhibiționist ori la spectacole sau reprezentații în cadrul cărora se comit acte sexuale de orice natură, precum și punerea la dispoziția acestuia de materiale cu caracter pornografic se pedepesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(5) Faptele prevăzute la alin. (1) nu se sancționează dacă diferența de vârstă nu depășește 3 ani.

(6) Tentativa la infracțiunile prevăzute la alin. (1),

(2) și (2¹) se pedepsește.

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze;

e) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

d) fapta a pus în pericol viața minorului.

(2¹) Comiterea unui act de natură sexuală, altul decât cel prevăzut în art. 220, precum și determinarea minorului să suporte ori să efectueze un astfel de act, de către un major împotriva minor cu vârsta între 14 și 18 ani, precum și determinarea minorului să suporte ori să efectueze un astfel de act, se pedepsește cu închisoarea de la două luni la 3 ani și interzicerea exercitării unor drepturi dacă:

a) minorul este membru de familie al majorului;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze;

c) fapta a pus în pericol viața minorului;

d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

(3) Actul sexual de orice natură săvârșit de un major în prezența unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(4) Determinarea de către un major a unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani să asiste la comiterea unor acte cu caracter exhibiționist ori la spectacole sau reprezentații în cadrul cărora se comit acte sexuale de orice natură, precum și punerea la dispoziția acestuia de materiale cu caracter pornografic se pedepesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(5) Faptele prevăzute la alin. (1) nu se sancționează dacă diferența de vârstă nu depășește 3 ani.

(6) Tentativa la infracțiunile prevăzute la alin. (2¹) se pedepsește.

6. Consultările Efectuate în Vederea Elaborării Proiectului de Lege

Din discuțiile cu actori relevanți (Radu Szekely- secretar de stat Ministerul Educației, Mircea Ursuța- secretar de stat Ministerul Justiției, Lidia Onofrei – consilier superior Ministerul Sănătății, Livia Iancu- consilier local sector 4 București, consilier în Ministerul Muncii, Irina Popescu - președinte al Asociației pentru Naștere Naturală și Alăptare și vicepreședinte al Asociației Moaselor Independente, consilier onorific al Ministrului Sănătății, Oana Țoiu- președinte Comisia de Muncă și Protecție Socială a Camerei Deputaților, Monica Berescu - deputat USRPLUS, Silvia Dinică - senator USRPLUS, George Roman – Director Programe Salvați Copii, Oana Motea – Health Specialist, UNICEF, Silvia Burcea – Coordonator Program Sănătatea Mamei și a Copilului Salvați Copiii, Marinela Rață Panaite- co-founder Dream Project, Elena Ciubucă – membru al Biroului Național al Generației PLUS, consilier parlamentar, Cristi Baci – coordonator USR Tineret, consilier parlamentar, Dumbravă Bianca – consilier SDS Ministerul Justiției)

În ceea ce privește protecția copilului, domeniul social și prevenția sarcinii în rândul minorilor au rezultat următoarele concluzii cu privire la această problemă:

- Există o problemă cu modul în care magistrații aleg să individualizeze fapta de act sexual cu un minor vs. Viol. Din jurisprudență, reies situații în care instanțele au considerat că a existat un consimțământ valid la minori sub 14 ani;
- În acest sens există un raport CSM din 2020 care indică necesitatea modificării Codului Penal. Acest raport ar fi trebuit să apară în martie 2021, încă nu este public;
- Întrebarea care se pune este dacă este o problemă de reglementare sau o problemă de practică a instanțelor;
- Punctul de vedere exprimat de George Roman este în sensul în care faptul că ¾ din cazuri sunt considerate act sexual cu un minor și nu viol, relevă o necunoaștere de către instanțe a psihologiei victimelor;
- Soluția o poate reprezenta introducerea unui prag de vârstă sub care să existe o prezumție de lipsă a consimțământului, cum alte state precum Franța au făcut-o deja - actul sexual cu un copil cu vârsta de sub 15 ani fiind incriminat drept viol, pedeapsa putând ajunge până la 20 de ani de închisoare.

De asemenea, prezenta inițiativă legislativă include și propunerile organizației neguvernamentale Salvați Copiii, a căror necesitate a rezultat în urma unei analize efectuate de către aceasta asupra problematicii abuzurilor sexuale asupra minorilor.

La întocmirea acestei inițiative legislative am avut în vedere atât măsurile a căror necesitate a rezultat din *Raportul Inspecției Judiciare - tematic mixt nr.20-2770/20-2771 privind "Practica instanțelor de judecată și a parchetelor de pe lângă acestea în investigarea și soluționarea cauzelor privind infracțiuni la viața sexuală cu victime minore"*, cât și punctul de vedere al Direcției Legislație, Documentare și Contencios din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii nr. 5773/15.06.2021.

În numele inițiatorilor:

Monica-Elena Berescu – Deputat USRPLUS

Oana Țoiu - Deputat USRPLUS

Andrei Lupu - Deputat USRPLUS

Anca Dragu-Senator USRPLUS

lista susținătorilor Propunerii legislative – Lege pentru modificarea și completarea Codului Penal

NR.	PARLAMENTAR	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	CATYBERA OANA ALEXANDRA	USR	
2.	CRISTIAN GHICA	USR	
3.	COSMIN-MARIAN POTERAȘ	USR	
4.	CRISTIAN BEREA	USR	
5.	POLITEANU MIHAEL	USR	
6.	CIORNEȚ RADU MIHAIL	USR	
7.	RIZEA CRISTINA-CAMELIA	USR	
8.	BORDEI CRISTIAN	USR	
9.	VICOL COSTEȘ	USR	
10.	EUGEN TERENTE	USR	
11.	RODEANU BUGDAN	USR	
12.	BLAGA DANIEL	USR	
13.	ȘTEFAN ILIUȘAN GABRIEL	USR	
14.	VIOREL BĂLTĂREȘ	USR	
15.	RADU MOLNAR	USR	
16.	DANIEL TODA	USR	

17.	DIANA BUCOIANU	USR
18.	ADRIAN GIORGIU	USR
19.	TEHITA DRAGOS CATAN	USR
20.	Diana Stoica	USR PLUS
21.		
22.		
23.		
24.		
25.		
26.		
27.		
28.		
29.		
30.		
31.		
32.		
33.		
34.		